

at regeringen går i forhandling om spørgsmål, der berører de fire danske undtagelser, og ikke garanterer, at opretholdelsen af de fire undtagelser bliver en del af forhandlingsresultatet på konferencen?«

Begrundelse

Ifølge Ritzaus Bureau den 1. december 1995 siger Socialdemokratiets EU-ordfører, Ove Fich, at regeringen er indstillet på at nævne de fire danske undtagelser i regeringsoplægget til regeringskonferencen i 1996 for at få SF med i et nyt nationalt kompromis. SF's formand Holger K. Nielsen siger dertil, at det ikke er nok at nævne de fire undtagelser, men at oplægget skal gøre det klart, at der ikke kan rokkes ved undtagelserne om EU-samarbejdet om en fælles mønt, fælles forsvarspolitik, overnationalt retligt samarbejde og unionsborgerskabet.

Ove Fich siger hertil: »Der er ikke noget, der er sakrosankt. Vi vil ikke lukke døren for, at vi bagefter kan tage forbeholdene op til debat og folkeafstemning. Og regeringen vil på regeringskonferencen deltage i diskussionerne om ting på de fire Edinburgh-områder, men uden at stille krav.«

Keld Albrechtsen (EL):

Dette spørgsmål er stillet for at sikre, at offentligheden kan få et indblik i de forhandlinger, der i øjeblikket foregår bag lukkede døre mellem regeringen og i første række SF og senere, så vidt jeg har forstået, også Venstre og De Konservative.

Et af de helt afgørende punkter i disse forhandlinger, som man kan forstå det fra pressen, er spørgsmålet om de fire danske undtagelser, og her er problemet jo, at det er fuldstændig uklart formuleret i regeringens udspil, som kom i sidste uge, hvad regeringen egentlig vil med de fire undtagelser – om man vil tillade, at de bliver inddraget i forhandlingerne på regeringskonferencen, eller om man vil stå fast hele vejen igennem på, at de fire undtagelser skal opretholdes og sikres også som resultat af konferencen.

Derfor håber jeg, at statsministeren nu vil uddybe, hvad der egentlig er meningen med det, der står i regeringens udspil.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Jeg vil foreslå, at vi tager én ting ad gangen.

Regeringen har fremlagt sit oplæg til et dansk forhandlingsgrundlag. Det har vi også gjort i forhold til offentligheden. Drøftelserne med partierne er begyndt her i formiddag og vil fortsætte i aften og igen i morgen.

Vi har en europapolitisk debat den 12. december, altså på næste tirsdag, her i Folketinget. Derfor vil jeg i dag begrænse mig til at slå følgende fast: Edinburgh-Afgørelsen, som bl.a. indeholder en særstilling for Danmark på de fire velkendte områder: Unionsborgerskab, Den Økonomiske og Monetære Union, forsvarspolitik samt retlige og indre anliggender, er ikke på dagsordenen på regeringskonferencen.

Som regeringen understreger i sit udspil til et dansk forhandlingsgrundlag, er det lige så klart, at forbeholdene ikke kan ændres uden dansk samtykke. Et bredt flertal i Folketinget indgik den 30. marts 1993 en politisk aftale i forbindelse med Folketingets vedtagelse af loven om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten. Aftalen indebærer, at den danske særstilling på de i Edinburgh-Afgørelsen nævnte fire områder kun kan ændres ved en folkeafstemning her i landet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at statsministerens svar ikke er meget mere oplysende end det, som stod i udspillet, som heller ikke svarer på spørgsmålet.

Statsministeren siger, at undtagelserne ikke kommer til behandling på regeringskonferencen, men ikke desto mindre er det jo sådan, at regeringen selv i sit udspil lægger op til, at i hvert fald én af undtagelserne, nemlig den, der handler om udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles forsvarspolitik, der er undervejs, rent faktisk kommer til diskussion på regeringskonferencen. Det kan man jo se ud af regeringens eget udspil, og så kan man jo næsten være hundrede procent sikker på, at det kommer til debat på konferencen.

Jeg vil også bede statsministeren besvare, om det ikke også er det, der ligger i refleksionsgruppens konklusion: at den undtagelse rent faktisk kommer til behandling på regeringskonferencen.

Og så vil jeg gerne spørge statsministeren: Vil statsministeren så sikre, at Danmark hele vejen under konferencen, når der bliver diskuteret udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, gør det klart for de andre lande, at her er der en